Wana usku:

1. Lapsi kelati kanngste ära teise peale süü-tamast: muidu saada ülitaja pörgus kauma siri peatt werd lannuma. —

2. Salaga ei tahtud teist lüüa, sünnida aga sei-nä rimas käia. — (Kas nied punktid mitte wana ei olnud? Harimatta inimene ei taha muidu mizagi täita, kui ollgu alati ähvardus juur-mis taale ersimise ehk nuhtlust kuulutas, mis temale ersimise ette ojaks sooab. — Täitab nagu sero sulers tüxis ebausk kaplix: annsa elu-kom-bete kaswataja.) —

3. Kui wanaste simine rehi ülesse pandi läädi karuskaras rehe-tua uste sängi ülesse: süs olla leiwal selgt suur tulu. (Sellsamaa poolt pruuk.) —

4. Haampalkse ollso tehtud risti, sepärast et kurat majasse ei tulla. (Sellsamaalt.) —

5. Kui uue maja ehitusse taoneksug katusspeale la-kas, kiisti mäja mäha ja ehitetu teise kohta, sest wanas kohas saada mäja ärapõlema. Tihtigi ol-nud maja valmis, kuit katus peale tegemata — sellsti pale hoolitud, raid ikka kiistud mäha, kui aga nimetud linnu katusselle juhtanud. —

6. Kui tüdruk einestamatta nõuskuskumist ku-lis, süs saada tasellel aastal poisteft ärapetetud (ärawõrgutud). Et sõgu sõsagi ära ei petaks, peeti sõjalastelgi leiwa tükid kaelsas (ondine taskus), et süs leiba wõiks juhu pistta, kui nõu kuskumist ku-sa on. (Selgt on tulnud nõnesõõn: Linnupeet wõtta Kes nõuskuskumist simist korra kuulis, läges äe-sest: nimitta sõna sõgu kuskus, nimitta aastat saada kuulaja elama. — Sõgu jõõda peale ku-kumist kullikse ja süüa teisi linnusi nagu kiskas ja kuragi. —

7. Kes sanngs kudumise läpetusel sõige enne tuppa tulli, selle elu-aeti alla sõige enne kaus. —

Rägaweres, sell 6. Webruarii 1896 J. Wiitalla

Wanad nõnesõõnud:

1. „Mille sittagi!*)"

„Mille sittagi" on üks nõnesõõn, mille prunni aotumist wõtt sõgeste teada ei ole, seda aga süski praegu rahwa hulgas prunnitamise, mittagi nord hale-naljaga tähendusega, wahest sõguni ülelüüge meeletuse tunnistus, näituseks:

a) Laps sõjanud korri täie marrju, wõnud mõõja proua küsinud: „Mah laps! mis sa majade ette tahad?" „Mis mina tos sittade ette teen tahta!" sõnelenud laps. „Käji oma ema mõõja tulla!"

Ema tullnud. „Kuule! kuda sa oma lapse nõ ru-malaste oled rääkima õpetanud?" — „Mah! nõs-tos sõgune sitt! süs rääkima õppis!" wastanud talunaine rutuga, ilma küsimatta, mis, ehk kuidas laps (halwaste rääkinud. Proua käski-nud mees mõõja saata. Ehkes läinud, sest kes(s) ei teaks mille mõõja käsku täidma?"

„Kuule! kuda sa oma naise ja lapse nõ ru-malaste oled rääkima õpetanud? küsinud proua.

„Sa kus tositad süs rääkima õppisid, läken sõgu ja annan mõlemile, nõ et sitt taga!" ähvardanud mees. Nõud olnud saa pronal aru saa: et käbi sannust sõgusse ei kuku, ehk kui-das wanad ees, nõ noored järele j. n. e. —

b) Op. W.... r olnud suremise haige: saadetud sulane O. V.. juure. „Kas op. härra sõõb saa?" küsinud tohter.

„Mille sittagi!" wastanud sulane. Tohter walten. — j. n. e.

*) Omalajal Cand. H. Treffnerile sõsi saadetus, tarwitamatta jäätud. —